TẠP CHÍ NGHIÊN CỨU
PHẬT HỌC
CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TRUNG ƯƠNG GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM
ISSN: 2734-9195

Dạy con làm người nhân hậu

ISSN: 2734-9195 15:15 23/05/2026

Người mẹ gieo phúc cho con không phải bằng của cải, mà bằng một tâm hồn biết yêu thương và sống thiện lành.

Đạo lý dân gian Việt Nam có câu nói "*Phúc đức tại Mẫu*", từ lâu đã trở thành lời nhắc nhở sâu xa về vai trò của người Mẹ đối với vận mệnh và nhân cách của con cái.

Không chỉ là người sinh thành, người Mẹ còn là người gieo những hạt giống đầu tiên vào mảnh đất tâm hồn con trẻ. Hạt giống ấy là thiện hay bất thiện, lành hay dữ, phần nhiều được nuôi dưỡng từ cách sống, cách nói và cách dạy của người Mẹ trong đời sống thường ngày. Soi chiếu câu nói dân gian ấy dưới ánh sáng phật pháp, ta càng hiểu rõ hơn ý nghĩa của "*phúc đức*".

Theo **lời Phật dạy**, con người sinh ra mang theo nghiệp, nhưng nghiệp không phải là định mệnh bất biến. Nghiệp được hình thành, nuôi dưỡng và chuyển hóa từng ngày qua thân, khẩu, ý. Chính trong những năm tháng đầu đời, người Mẹ là người gần gũi nhất, ảnh hưởng sâu đậm nhất, giúp con trẻ tạo dựng nên nền tảng nghiệp lành cho cuộc sống về sau.

Ảnh sưu tầm.

Giáo lý nhà Phật lấy từ bi làm gốc rễ của mọi hạnh lành. Từ bi không chỉ là lòng thương xót, mà còn là khả năng thấu hiểu nỗi khổ của người khác để không nỡ gây tổn hại ai. Khi người Mẹ sống hiền hòa, biết nhẫn nhịn, biết yêu thương đúng mực, những phẩm chất ấy sẽ tự nhiên thấm sâu vào con trẻ mà không cần nhiều lời răn dạy. Một ánh mắt cảm thông, một lời nói dịu dàng, một hành xử khoan dung... chính là những bài học sống động nhất về hạnh từ bi mà con trẻ tiếp nhận mỗi ngày.

Bên cạnh từ bi, phật pháp cũng nhấn mạnh đến luật nhân quả: gieo nhân nào thì gặt quả ấy. Người Mẹ thấu hiểu nhân quả sẽ không dạy con bằng sự áp đặt hay bạo lực, mà bằng cách giúp con nhận ra hậu quả của từng hành vi. Khi con trẻ hiểu rằng lời nói thiện lành mang lại niềm vui, còn hành vi gây tổn hại sẽ dẫn đến khổ đau, thì việc sống nhân hậu không còn là sự cưỡng ép từ bên ngoài, mà trở thành sự lựa chọn có ý thức từ bên trong. Đó là nền tảng giáo dục bền vững, giúp con trẻ hình thành cả đạo đức lẫn trí tuệ.

Trong xã hội hiện đại, nhiều giá trị đạo đức truyền thống có nguy cơ bị lấn át bởi áp lực thành tích và hơn thua. Không ít bậc **cha mẹ** lo cho con trẻ đủ đầy vật chất, giỏi giang học vấn, nhưng lại vô tình xem nhẹ việc nuôi dưỡng tâm hồn. Theo tinh thần Phật giáo, một con người dù thành đạt đến đâu nhưng thiếu lòng nhân ái thì đời sống nội tâm vẫn khó có được sự an lạc thật sự. Người Mẹ gieo phúc cho con không phải bằng của cải, mà bằng một tâm hồn biết yêu thương và sống thiện lành.

"***Phúc đức tại Mẫu***" vì thế không chỉ là lời tôn vinh người Mẹ hiền, mà còn là một lời nhắc nhở về trách nhiệm lớn lao. Khi người Mẹ lấy từ bi và trí tuệ làm kim chỉ nam trong việc nuôi dạy con, thì phúc lành ấy không chỉ dừng lại trong phạm vi gia đình, mà con trẻ lớn lên với lòng nhân hậu sẽ góp phần làm xã hội bớt khổ đau, bớt hận thù. Đó chính là thứ phúc đức sâu bền, lan tỏa lâu dài nhất mà người mẹ có thể trao truyền cho con.

Tác giả: **Trà Bình**